

EXPUNERE DE MOTIVE

Art. 32 din Constituția României statuează dreptul necondiționat la învățătură al tuturor cetățenilor care „este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare”. De asemenea, unul din principiile care guvernează învățământul preuniversitar și superior prevăzute de actuala Lege a educației naționale nr. 1/2011 este ”principiul garantării identității culturale a tuturor cetățenilor români și dialogului intercultural”. În acest context, noi inițiatorii am decis să supunem dezbaterii parlamentare această propunere legislativă care vizează respectarea de către statul român a articolelor menționate anterior.

Emigrarea reprezintă deja un fenomen în România care, din cauza amplitudinii pe care a luat-o, necesită o atenție deosebită din partea autorităților.

Potrivit datelor statistice, sunt aproximativ 2,5 milioane de români care muncesc în străinătate, cei mai mulți în Italia și Spania. Aceste cifre sunt oficiale însă, în realitate, numărul românilor plecați în afara granițelor este semnificativ mai mare. Potrivit datelor oferite de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului sunt aproximativ 80.000 de copii care au părinți plecați la muncă peste hotare. 36% dintre acești copii se simt singuri și 20% cred că nimeni nu-i iubește, iar o treime sunt deprimați. De aici și până la delincvență, abandon școlar, consum de droguri sau chiar sinucidere este o graniță foarte subțire. Acești copii ar avea o altă șansă dacă statul român ar oferi soluții în vederea reîntregirii familiilor stabilite în străinătate, sprijinindu-le accesul la educație peste hotare.

Expectativa și apoi realizarea integrării României în Uniunea Europeană, pe fondul adâncirii nivelului de sărăcie pentru milioane de familii, dar și a disproporției avantajelor economice existente între piețele statelor occidentale și țara noastră, a determinat milioane de romani să își fixeze ca reper țintirea asigurării unui alt nivel de trai alte țări, în statele componente ale UE sau chiar dincolo de ocean. Emigrația s-a desfășurat haotic în primii ani din secolul XXI, conducând la popularea principalelor orașe ale statelor mediteraneene, pentru ca mai apoi, fluxul migratoriu să își aibă continuitatea către statele mai dezvoltate economic aflate în nordul continentului, apariția comunităților compacte de cetățeni romani determinând inclusiv înființarea de noi misiuni diplomatice ale statului nostru în străinătate. Una din problemele

insuficient exploatate, dar unde există o cerere mare în privința educației, se referă la posibilitatea extinderii învățământului în limba română, atât pentru cei mici care ar avea astfel posibilitatea de a locui cu părinții peste hotare, fiindu-le mult mai simplu să se integreze într-o altă comunitate, precum și pentru toți aceia care nu și-au finalizat studiile în țară și doresc să le continue.

Soluția pe care noi inițiatorii o propunem este modificarea art. 11 din Legea educației naționale, considerând că actualele prevederi sunt insuficiente pentru a asigura accesul la învățământ în limba română pentru românii care trăiesc în străinătate și de a susține concetățenii noștri de pretutindeni în vederea cunoașterii și manifestării identității culturale de origine.

Învățământul pentru românii care trăiesc în străinătate este reglementat, în prezent, în Legea Educației Naționale nr. 1/2011, la art. 11 alineatele (1) și (2). Potrivit acestor prevederi ”(1) *Guvernul sprijină învățământul în limba română în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv.* (2) *Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, prin Institutul Limbii Române, poate organiza unități de învățământ cu predare în limba română pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate, poate susține lectorate în universități din străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească.*” În contextul acestor reglementări, vorbim de Programul LCCR – predarea cursului de Limbă, Cultură și Civilizație Românească în unitățile de învățământ preuniversitare din statele membre ale Uniunii Europene, inițiat și demarat de Ministerul Educației Naționale prin Institutul Limbii Române. Cursul predat în unități de învățământ preuniversitar din statele menționate este structurat în format de 2 ore pe săptămână și se adresează tuturor nivelurilor, respectiv preșcolar, primar, gimnazial și liceal. Programul este funcțional în doar 4 state, Italia, Spania, Belgia – doar Comunitatea Franceză, Olanda, dar nu este implementat și în alte state unde comunitatea românească este numeroasă (cazul Marii Britanii, Germaniei, Franței, Irlandei, Ungariei etc.). De asemenea, el nu răspunde în totalitate necesității de a sprijini adaptarea la mediul din țara gazdă, în special pentru cei mici, unde cea mai importantă barieră o reprezintă limba oficială a statului respectiv.

Prin propunerea legislativă pe care o aducem în atenția Parlamentului propunem înființarea de unități de învățământ preuniversitar cu predare în limba română de către Ministerul Educației Cercetării Științifice în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, acolo unde este posibil din punct de vedere logistic. Respectiv unități de învățământ ar urma să se adreseze tuturor

celor care, potrivit prezentei legi, au împlinit vârsta legală pentru a fi înscriși în învățământul preuniversitar și care fac dovada rezidenței/șederii în străinătate. Planurile cadru de învățământ și programele școlare ar urma să se elaboreze de către Ministerul Educației Naționale în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, iar certificarea competențelor dobândite de elevi să se realizeze conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale. Cursurile și examenele ar urma să fie echivalate în România la același nivel cu cele existente în țară.

Acestea ar urma să fie coordonate de Institutul pentru învățământul românesc în străinătate, un organ de specialitate în subordinea MECS, și care să ia locul actualului Institut al Limbii Române, care potrivit Regulamentului de organizare și funcționare (adoptat în 1999, înainte de adoptarea Legii nr. 1/2011) nu are în atribuții organizarea de unități de învățământ, deși actuala lege a educației o prevede. Ideea propunerii legislative nu este de a desființa un Institut ci de a crea un nou organ de specialitate care ar urma să aibă atribuții extinse față de cele prevăzute în HG nr. 34/1999 privind înființarea ILR, în sensul că va putea coordona școli și nu doar cursuri de limbă română sau lectorate în universități, cum se întâmplă în prezent. În același timp, noul Institut va prelua proiectele în care ILR este parte.

România nu ar fi primul stat din Uniunea Europeană care adoptă o astfel de strategie în ceea ce-i privește pe cetățenii care au ales să emigreze. Chiar Guvernul României a pus umărul în vederea construirii unei școli pe teritoriul nostru și aici ne referim la Liceul francez "Anna de Noailles" care funcționează sub tutela Ministerului de Externe Francez, pe un teren pus la dispoziție de statul român. Liceul francez are o capacitate de 1200 de locuri și furnizează cursuri de la grădiniță până în clasa a XII-a. Rețeaua învățământului francez în străinătate cuprinde 494 de unități de învățământ în 135 de țări, numărând peste 300 de mii de elevi.

Suma trimisă de conaționali noștri de peste hotare este cu mult mai mare decât totalul investițiilor străine (3,2 miliarde de euro față de 2,7 miliarde euro cât însumează banii întreprinzătorilor). În acest context putem spune că Diaspora reprezintă cel mai mare investitor al României. Cu toate acestea statul român continuă să eșueze în rolul pe care îl deține de a susține concetățenii noștri de pretutindeni în vederea cunoașterii și manifestării identității culturale de origine, de a menține în final o relație viabilă cu cei care au ales să trăiască peste hotare dar nu și-au uitat obligațiile față de România.

Având în vedere beneficiile pentru statul roman, inclusiv repatrierea cetățenilor săi, dar și crearea condițiilor optime pentru a avea o populație pregătită, considerăm necesară continuarea sprijinului sistemului de învățământ în afara țării în sensul propunerii de completare a Legii nr. 1/2011 înaintate spre dezbatere.

Inițiatori:

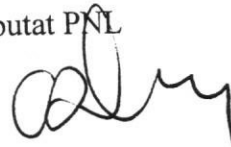
Aurelian MIHAI

Deputat PNL

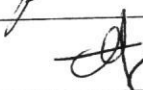
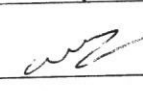
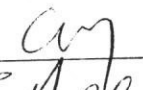
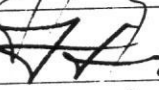
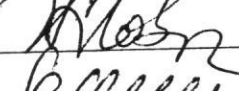
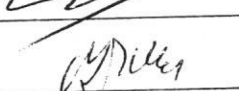
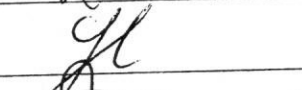
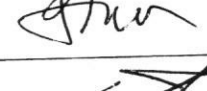
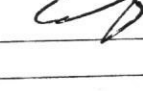
Ovidiu Ioan DUMITRU

Deputat PNL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011

Nr. crt	Nume și prenume	Grup parlamentar	Semnătură
1	MIHA TURCIAN	PNL	
2	DUMITRU OVIDIU IOAN	PNL	
3	ZLATI RADU	PNL	
4	GHEORGHE ANIEL	PNL	
5	PUSCAS IACOB	UNPR (PSD)	
6	MIHAI TARARACHE	PNL	
7	MOCIOI NICOLITA	PNL	
8	CARMEN HOREA	PNL	
9	ARJELEANU Sandra-Borica	PNL	
10	BĂSCAN ȘTEFAN AG.	PNL	
11	ANUSCA ROXANA FLORENTINA	PNL	
12	IOAN TĂRĂȘIAN	PNL	
13	ROTARU RĂZVAN	NEAFICIAT	
14	BOBOC VALENTIN	PSD	
15	STAN ION	PSD	
16	DOLHA MIRCEA	PNL	
17	GRECEA MARIA	PNL	
18	CHECHES FLORICA	PNL	
19	DEACONU MIHAI	D.P.	
20	OROS ADRIAN	PNL	

Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 1/2011 a
educăției naționale

[illegible]